

Różnice pomiędzy wersją MAGPX 2.6 i 2.7

Program MAGPX w wersji 2.7 został zmieniony, jeśli chodzi o funkcjonalność podstawową, jedynie o to, że dawna pozycja menu „Dane materiałowe” została rozbita na dwie: „Dokumenty”, gdzie znalazły się podopcje „Wprowadzanie”, „Wprowadzanie i zmiany dokumentów” i „Wybór aktualnego magazynu” oraz „Towary”, gdzie znalazły się opcje „Katalog towarów” i „Operacje na plikach roboczych” plus dodatkowo „Wybór aktualnego magazynu”.

Inne różnice:

- z poziomu wprowadzania specyfikacji dokumentów nie jest możliwe w wersji 2.7 eksportowanie dokumentów w formatach innych programów. Możliwe jest to jedynie z poziomu „Operacji na plikach roboczych”;
- jako „Kierownik Systemu”, wybierając w opcji „Dokumenty/Wprowadzanie” towary za pomocą „Ctrl+J” oznaczamy je, a potem w opcji „Towary/Katalog towarów” zapisać je „F11” do pliku roboczego (wykorzystanie - np. oznaczanie towarów, które chcemy zamówić bez analizowania danych o sprzedaży i wykorzystanie takiego pliku roboczego do stworzenia zamówienia); zapis „F11” usuwa automatycznie oznaczenia dla towarów; oznaczenia widoczne są w obrębie magazynu, w którego danych wykonaliśmy oznaczenia
- pierwotne pole „miejsce w magazynie” może być ustawione, jako pole daty i wykorzystywane np. jako informacja, kiedy towar wpłynął do firmy, dzięki czemu możemy wykonywać łatwe analizy pod tym kątem;
- skierowanie wydruku do pliku do edycji dowolnym edytorem tekstowym;
- można wyłączyć informację o „dokumencie związanym na fakturach”;
- program może pytać przy wydruku faktur, czy umieszczać na fakturze napis „ORYGINAŁ/KOPIA”;
- program może proponować odpowiedni termin płatności faktur terminowych;
- program może odbiorcę z prawej lub lewej strony faktury, zamieniając tę daną z danymi osoby wystawiającej
- zmieniono funkcjonalność sterownika GDI dla drukarek Windows o możliwość drukowania umieszczonej w katalogu programu MAGPX bitmapy o nazwie „firmowka.bmp”; jeżeli taka bitmapa jest - to jest drukowana, jeśli nie ma, nie jest drukowana; bitmapa nie zostanie wydrukowana także wtedy, jeśli użytkownik, który uruchomił MAGPX nie ma do niej praw odczytu i zapisu
- poprawiono wydruk na drukarki GDI dla systemu Linuks; program drukuje na takiej drukarce po zainstalowaniu sterownika, dostępnego na dysku instalacyjnym MAGPX i jednorazowego wykonania w DosEmu polecenia: `lredir > c:\lredir.cfg` (za każdym razem, gdy zmienimy w `autoexec.bat` konfigurację przekierowanych na symbole dysków DOS za pomocą `lredir` katalogów Linuksa); MAGPX musi pracować w oknie graficznym; możliwe do użycia fonty w konfiguracji sterownika "Gdiprn" to courier, helvetica, times (domyślny to courier). Sterownik „Gdiprn” dla Linuksa jest na licencji GPL.

w wypadku Linuksa także można wydrukować bitmapę przed każdym wydrukiem, ale plik „firmowka.bmp” musi być w katalogu „/usr/local/gdiprn”; jeżeli nie chcemy, aby np. zainstalowany z inną bazą MAGPX nie używał tej bitmapy, należy uruchamiać tę kopię MAGPX jako użytkownik, który nie ma praw odczytu i zapisu dla tej bitmapy, czyli de facto MAGPX'a takiego należy włączyć w oddzielnej sesji DosEmu, jako ten wybrany użytkownik

Różnice pomiędzy wersją MAGPX 2.7 i 2.8

Zamówienia rozliczane:

Jako „Kierownik Systemu”, wybierając w opcji „Dokumenty/Wprowadzanie” towary za pomocą „Ctrl+J” oznaczamy je, a potem w opcji „Towary/Katalog towarów” zapisać je „F11” jako listę „towarów”, które tak naprawdę są kosztami (np. towar o nazwie „koszt wysyłki”). Zapis „F11” usuwa automatycznie oznaczenia dla towarów; oznaczenia widoczne są w obrębie magazynu, w którego danych wykonaliśmy oznaczenia.

Zamówienia można ustawić tak, aby nie rezerwowały towaru w magazynie

Zamówienia mogą mieć przypisane płatności.

W opcji Analizy/Zestawienia specjalne doszedł punkt „Zestawienia rozliczonych zamówień”; daje on możliwość analizy za dany okres dokonanych wpłat za zamówienia z pokazaniem, do jakiego zamówienia odbiorcy wpłata była zrealizowana; jeżeli było kilka wpłat, pokazywana jest ich suma za dany okres, a data wpływu wpłaty na zestawieniu pobierana jest z ostatniej wpłaty; na zestawieniu pokazywane są zamówienia, dla których wpłaty bilansują zamówienie w danym okresie; jeśli chcemy używać takiej analizy zamówień, musimy, jako „Kierownik Systemu” w opcji „Kasa/Lista obowiązujących dokumentów księgowanych” ustawić daną „przych.f-my” dla „Zamówienia odbiorcy” na „N”; otrzymujemy wydruk w postaci (proszę zwrócić uwagę na to, że pozycje „kosztowe” traktowane są w pewnym rozdzieleniu od innych „towarów”):

Sprzedaż za pobraniem w okresie: 06-02-06 - 06-02-06

str. 1

d.wpływu	zamawiający	nazwy pozycji	PKWiU	vat	j.miary	ilość	wpl.cena b.	wartość brutto
06-02-06	ODBIORCA NUMER JEDEN	T1	22222	7	EGZ.	1	14.98	14.98
		T2	22222	7	EGZ.	1	16.05	16.05
DLA ZAMÓWIENIA nr 1/1/06 (BRUTTO):> suma towarów=31.03- suma kosztów=0.00- RAZEM=31.03-								
DLA STRONY (BRUTTO):> suma towarów=31.03- suma kosztów=0.00- RAZEM=31.03-								
Podsumowania dla zestawienia:								
"Sprzedaż za pobraniem w okresie: 06-02-06 - 06-02-06".								
w cenach sprzedaży (VAT liczony od wart. brutto)								
% VAT	s.spr.netto	s.VAT c.s.	s.spr.brut.					
7	29.00	2.03	31.03					
RAZEM:	29.00	2.03	31.03					

Wydruki nalepek adresowych na paczki:

Doszła możliwość ich wydruku dla zamówień i nowa postać, drukowana na polarnych w sklepach formularzach A4 z podziałem na 4 nalepki w układzie strony „pejzaż” („landscape”). Wydruk taki jest możliwy, jeśli drukarkę mamy skonfigurowaną jako GDI Linux/Windows, a więc uzyskać go można jedynie na drukarkach działających w tych systemach. Dla przypomnienia - nalepki drukujemy w opcji „Wprowadzanie i zmiany dokumentów”, zaznaczając spacją dokumenty, dla których chcemy uzyskać nalepki, a potem drukujemy (klawisze skrótów do tych funkcji - patrz help „Ctrl+F1”).

Faktury VAT marża:

W pliku konfiguracyjnym można ustawić używanie przez program drugiego katalogu faktur, jako „Faktur VAT marża” (por. art. 119, 120 ustawy o VAT, rozp. Min.Finansów z dnia 25.05.2005 /Dz.U. Nr 95, poz. 798/ §9.p.8). Można ustawić, czy program ma na tych fakturach drukować PKWiU, czy nie.

W pliku konfiguracyjnym należy ustawić nazwy dokumentów drugiego katalogu faktur, jako: „FAKTURA VAT marża”, „FAKTURA KORYGUJĄCA VAT marża”.

Jako „Kierownik Systemu” w opcji „Kasa/Lista obowiązujących dokumentów księgowanych” należy ustawić dane „typ d.” czwartego i piątego dokumentu od góry ustawić na „FVmarża” i „FKmarża”.

Ustawiane nazwy dla działania programu są nieistotne, ale merytorycznie ważne.

Faktura VAT „marża” drukowana jest zgodnie z ww. ukazami prawnymi. Aktualnie nie jest obsługiwany VAT=0% dla takich faktur i ich rejestru.

Drugi katalog faktur musi mieć w takim wypadku bezwzględnie ustawione naliczanie VAT od wartości brutto w dół. Przy domyślnej instalacji MAGPX jest tak już ustawione.

Towary, które używane są w fakturach VAT „marża” mogą mieć dowolny VAT. Ich dostawcy w programie powinni być deklarowani, jako nie płacący VAT. W rejestrze użyta zostanie i tak stawka podstawowa, liczona od marży. Tym niemniej można program ustawić tak, aby domyślną stawką VAT stała się stawka pusta (dla towarów nieopodatkowanych), co da w przypadku zastawienia domyślnego pustego PKWiU efekt taki, że program przy użyciu dla wpisywanego towaru pustego PKWiU, zaproponuje pustą stawkę VAT. Dla wyliczania VAT w rejestrze nadal i tak będzie używana stawka podstawowa.

Stawkę pustą należy dopisać do listy stawek VAT, naciskając w polu „vat” „Enter”, co spowoduje dopisanie pustej stawki,

po czym w polu „opis” możemy umieścić opis np. „towary nieopodatkowane”.

Rejestr VAT paragonów dla towarów, dla których sprzedaż opodatkowujemy od marży i faktur VAT „marża” uzyskujemy w opcji: „Analizy księgowe/Rejestry VAT/rejestr sprzedaży opodatkowanej od marży”. Dodatkowo na wydruku dostajemy podsumowanie z rozbiciem na sumy dla poszczególnych rodzajów dokumentów (faktur, korekty, paragony). Należy pamiętać, że program traktuje wszystkie paragony, jako opodatkowane od marży, albo nie, w zależności od rejestru, jaki wydrukujemy. Jeśli więc mamy np. punkt antykwaryczny, w którym sprzedajemy takie towary z programu MAGPX, najlepiej założyć dla tych towarów oddzielny magazyn.

Pamiętajmy, że program tylko narzędziem. Nie jest on wykładnią obowiązującego prawa i jego używanie należy konsultować z księgowym, tak, aby ustawić jego działanie jako narzędzia, w sposób poprawny.

Dodatkowe uprawnienia/ograniczenia dla użytkowników:

- można odebrać użytkownikom uprawnienie do oglądania cen i wartości zakupu; dodatkowe restrykcje dla użytkownika, któremu tak ustawiono uprawnienia to brak możliwości eksportu zestawień do pliku roboczego z zestawień towarowych, zestawień stanów, brak możliwości wykonania bilansów zobowiązań dla dokumentów zakupu oraz dostawców, brak możliwości wykonania rejestru VAT zakupu; rejestr VAT sprzedaży zapisany do pliku DBF nie będzie zawierał wartości zakupu (wydruk normalnie ich nie zawiera); nie jest możliwe wykonanie rejestru faktur VAT marża, ponieważ zawiera on ze swej natury informacje o zakupie towarów sprzedanych; w zestawieniu obrotów z kontrahentami nie będzie widać obrotów z dostawcami (ponieważ są w cenach zakupu); nie można robić zestawień sprzedaży towarów wybranego dostawcy (w analizach dodatkowych) - są one w cenach zakupu
- uprawnienie do korygowania dokumentów tylko w aktualnym dniu (aktualny dzień to aktualny dzień w komputerze); użytkownik z takim uprawnieniem (a raczej ograniczeniem) może wprowadzić dokument z datą inną, niż „dziś”, ale nie będzie mógł go już zmienić

Zmiany w funkcji „fluktuacji” - historii towaru:

- historia towaru („fluktuacja”) może być przeprowadzana w wybranych magazynach; program pamięta listę wybranych magazynów na koncie danego użytkownika; oczywiście, użytkownik może ją zmieniać; zatwierdzanie takiej listy przy wykonywaniu „fluktuacji”, to standardowo [F10]; jeżeli konto użytkownika zostanie wyczyszczone [F8] w katalogu użytkowników, początkową listą tych magazynów będzie lista wszystkich magazynów - potem oczywiście program będzie pamiętał wybór użytkownika
- jeżeli fluktuację przeprowadzamy w opcji edycji specyfikacji dokumentu przesunięcia, fluktuacja pokazująca tylko stany magazynów ogranicza się do pokazania ilości i cen sprzedaży wybranej pozycji tylko w magazynie, do którego jest skierowane przesunięcie (dla przesunięć rozchodu np. "MM-"), albo w magazynie z którego przesunięcie przyszło (dla przesunięć przychodu np. MM+)

Dokumenty wystawiane w dowolnej walucie, możliwość zmiany podstawowej waluty, w której wystawiane są dokumenty:

- technicznie - w konfiguracji programu należy włączyć używanie przełączników; jeśli ta opcja pozostanie wyłączona, program będzie drukował dokumenty w języku polskim, w walucie o nazwie zdefiniowanej w konfiguracji - nie musi być to złotówka - może być dowolna inna waluta, np. Euro
- w opcji „Inne/Inne katalogi” znajduje się opcja „przeliczniki walut”; początkowo na liście znajduje się tylko niekasowalna z poziomu MAGPX dana „+” - „PLN (polski złoty)”; możemy tu dopisywać różne waluty, w których będą drukowane dokumenty w postaci faktury; w pierwszej kolumnie dopisujemy przelicznik, w drugiej opis waluty - np. symbol, rozwinięcie symbolu i decyzje NBP o przeliczniku; jeśli zajdzie konieczność dla dwu różnych walut wpisania przelicznika (kursu) o tej samej wartości, należy wpisywać nowy tak, aby tekstowo różnił się od innych - np. jeśli mamy przelicznik 4.354, to wpisać 4.3540 - wartość takiego przelicznika będzie ta sama, ale tekst różny
- podczas pierwszego wydruku program pyta, w jakiej walucie ma drukować dokument; przy następnych wydrukach pytanie to już nie jest zadawane i dokument drukowany jest w tej - przy pierwszym wydruku określonej walucie; wszelkie obliczenia na dokumencie wykonywane są w tej wybranej walucie, choć w bazie danych program pamięta informacje w walucie podstawowej (aktualnie w złotych); program przelicza ceny jednostkowe na inną walutę, zaokrąglając je do 0.01 i następnie przy obliczeniach odnosi się do tak stworzonych cen
- określenie waluty dla istniejącego dokumentu można zmienić we „Wprowadzaniu i zmianach”, wciskając [F3] na danego typu dokumencie; możliwa jest ta czynność tylko dla dokumentów, które mogą być drukowane w postaci faktur
- jeżeli do wydruku wybierzemy inną walutę, niż „+”, czyli „PLN”, program drukuje dodatkowo podsumowania VAT w walucie podstawowej (złotówkach) oraz angielskie tłumaczenie dokumentu; podsumowania VAT w złotych to przeliczenia odpowiednich wartości podanych w walucie dokumentu i w wypadku wartości VAT innej, niż zero mogą pomiędzy wartościami netto, VAT i brutto istnieć pewne niezgodności (to znaczy: netto + VAT może różnić się od brutto, tym niemniej odchyłki powinny zamknąć się w 1 zł); należy uważnie sprawdzać wartości takich dokumentów w rejestrze VAT, czy odchyłki nie przekraczają dopuszczalnej wartości
- chcąc używać faktur z anglojęzycznym tłumaczeniem, musimy także towarom wpisywać w odpowiedni sposób jednostkę miary; wpisujemy polski i angielski odpowiednik, oddzielając je przecinkiem np. egz,cpy
- chcąc używać faktur z anglojęzycznym tłumaczeniem, musimy w podobny jak wyżej sposób uzupełnić opisy (Inne/Inne katalogi/forma płatności) form płatności, np. „Zapłacono gotówką” zastępujemy Zapłacono gotówką, Paid with cash, „Zapłała przelewem na k-o sprzedawcy” zastępujemy Zapłała przelewem na k-o sprzedawcy, Transfer to seller bank acc. ; nie należy w tych tekstach używać znaku “
- w konfiguracji programu:
 - napis Sprzedawca - zastępujemy Sprzedawca, Seller
 - napis Odbiorca - zastępujemy Odbiorca, Buyer
 - domyślną jednostkę miary - np. egz. zastępujemy egz, cpy
 - nazwy dokumentów, które będą drukowane w postaci faktur z anglojęzycznym tłumaczeniem zmieniamy podobnie: FAKTURA VAT na FAKTURA VAT, INVOICE ; FAKTURA KORYGUJĄCA na FAKTURA KORYGUJĄCA, INVOICE CORRECTION
 - ...i oczywiście włączamy możliwość używania wielu walut
- nie należy w tych tekstach używać znaku “

Synchronizacja cen sprzedaży w magazynach przy wykonywaniu przesunięć (MM) z poziomu opcji „Wprowadzanie”:

Najpierw - najbardziej istotne - jak zmieniać ceny sprzedaży na przesunięciach. Po pierwsze - za pomocą rabatu od całości (Shift+F2). Po drugie - jeśli chcemy zmieniać cenę dla każdej pozycji indywidualnie, przełączamy się z wystawiania przesunięcia na sprzedaż detaliczną i tu wypełniamy specyfikację dokumentu. Po włączeniu Scroll Lock (DOS/Windows) lub po naciśnięciu [Ctrl+L] (Linux, Unix) mamy możliwość indywidualnej edycji cen sprzedaży podczas wprowadzania towarów na specyfikację i w czasie edycji specyfikacji.

Program ma standardowo ustawione pytanie, czy na przesunięciu, które jest wykonywane do jakiegoś magazynu, ceny sprzedaży mają być ustawione na takie, jakie są w tym docelowym magazynie. Oczywiście - można to wyłączyć ze skutkiem takim, że synchronizacja nie nastąpi, albo następować będzie zawsze. I tylko takie opcje możliwe są do ustawienia z poziomu programu w opcji „Inne/Konfiguracja programu”.

Istnieje jeszcze kilka możliwości skonfigurowania tej funkcjonalności programu, z tego powodu jednak, że są złożone, dostępne są jedynie poprzez edycję pliku konfiguracyjnego programu MAGPX („dane/konfigur.txt”).

Jeśli w magazynie jakaś pozycja jest nowa (czyli nie ma nawet stanu zerowego) - dopisywana jest do tego magazynu z ceną sprzedaży z przesunięcia.

Najpierw strona merytoryczna tych dodatkowych „ukrytych” możliwości.

Program może dodatkowo:

1. w czasie zapisu przesunięcia ustawiać ceny sprzedaży towarów o stanie zerowym w magazynie docelowym na takie, jakie są na specyfikacji przesunięcia (automatycznie, lub poprzez potwierdzenie przez operatora)
2. w czasie zapisu przesunięcia ustawiać ceny sprzedaży wszystkich towarów w magazynie docelowym na takie, jakie są na specyfikacji przesunięcia (automatycznie, lub poprzez potwierdzenie przez operatora)
3. sprawdzać towary istniejące w magazynie docelowym na trzy sposoby:
 - a) jeśli ilość na specyfikacji jest większa od zera i pozycja ma stan niezerowy w stanach magazynu docelowego, program takie pozycje pokazuje na krótkim, roboczym wydruku
 - b) jeśli ilość na specyfikacji jest większa od zera i pozycja ma stan niezerowy w stanach magazynu docelowego, program takie pozycje automatycznie usuwa ze specyfikacji i pokazuje listę usuniętych
 - c) program może sprawdzać, czy towary są w magazynie docelowym od razu przy wprowadzeniu każdej kolejnej pozycji na specyfikację; podczas wypisywania w opcji wprowadzanie - przy wprowadzeniu pierwszej pozycji program spyta, jakiego magazynu dotyczą wprowadzane pozycje, przy zapisie lub Esc zamyka ten magazyn; jeśli specyfikacja nie jest pusta przy wejściu do wprowadzania, pyta się o magazyn

A teraz strona techniczna:

W pliku konfiguracyjnym jest opcja z początkiem opisu: „czy ceny sprzedaży na MM mają być takie, jak w magazynie docelowym”. Tu wstawiamy liczbę, która jest sumą liczb, z których każda odpowiada za zadziałanie którejś z powyższych opcji („waga” danej opcji).

I tak - cyfry odpowiadające za poszczególne opcje:

pytanie zadawane jest, jeśli w liczbie, wpisanej w pliku konfiguracyjnym jest waga -> 1

opcja standardowa (ustawianie cen na specyfikacji na zgodne z magazynem docelowym) -> 2

opcja 1 -> 32

opcja 2 -> 64

opcja 3a -> 4

opcja 3b -> 8

opcja 3c -> 16

Inne:

- plik konfiguracyjny „konfigur.txt”, standardowo znajdujący się w katalogu „dane” programu MAGPX można umieścić w katalogu podawanym programowi MAGPX jako pierwszy parametr uruchomieniowy. Wiemy, że w tym katalogu można także umieszczać plik „str_kod_.cfg” czy „drukpar.txt”, uzyskując przy uruchomieniu z podaniem programowi MAGPX tego katalogu jak parametr, zakończony znakiem „\” używanie przez MAGPX innej strony kodowej, czy sterowników drukarek;
przy umieszczaniu pliku „konfigur.txt” w takim „zewnętrznym katalogu należy jednak umieścić tam wierną kopię oryginalnego pliku „dane\konfigur.txt”, a potem ostrożnie wyedytować opcje, które mają być indywidualne dla uruchamianej z parametrem kopii MAGPX, mając na uwadze to, aby nie spowodować konfliktów funkcjonalności programu, co da się przeanalizować, o ile zna się działanie programu MAGPX;
używać tej możliwości powinni więc jedynie administratorzy doświadczeni, a w razie braku pewności poprosić o konsultację u autora MAGPX

- pole określane przy instalacji jako „miejsce w magazynie” („m w mag.”) może służyć jako kolejna, dodatkowa cena sprzedaży (należy ustawić odpowiednią opcję w pliku konfiguracyjnym, łącznie z proponowaną marżą, którą na podstawie ceny zakupu można wyliczyć cenę sprzedaży)
- pobieranie z dyskietki kolejnej formy pliku roboczego: zamówienia ze sklepu internetowego - plik z danymi o nazwie „dane.mpx” w formacie:
|nr_wewn_pozycji=ilosc|nr_wewn_pozycji=ilosc|nr_wewn_pozycji=ilosc
np.
|1234=1|231=4|3=1|75435=8|6432=2
import odbywa się w opcji "Towary/Operacje na plikach roboczych/Pobieranie pliku roboczego z dyskietki (format MAGPX)". Program poinformuje, że na dyskietce znajduje się plik z zamówieniem. Jeśli każemy mu wgrać, zapyta się, czy magazyn aktualny jest właściwie ustawiony i jeśli nie, da możliwość zmiany tego magazynu. Następnie wgra dane i już można będzie wykorzystać plik roboczy, tak, jak w opisie poniżej...
- po zaciągnięciu danych do pliku roboczego można np. stworzyć z niego fakturę, czy rzeczywiście zamówienie dla odbiorcy; w programie MAGPX zamówienia można rozliczać płatnościami (istnieje system kontroli zapłat za zamówienia, które np. dopiero po wpłacie za zamówienie są w rzeczywistości realizowane) i do rozliczonych wystawiać specjalne faktury - wcale nie dla tych odbiorców, którzy złożyli zamówienia, ale specjalne faktury zbiorcze za zapłacone zamówienia - droga wystawiania po prostu faktur do każdego zamówienia, czy od razu także nie jest zamknięta; generalnie tego typu praca wymaga konsultacji z księgowością;
- program może mieć włączoną funkcję notowania ilości wydruków danego dokumentu; jeśli ma, na dokumentach drukuje się na początku wydruku w formie następującej: -> 2 <-; jeśli wydruk jest pierwszy, informacja nie jest drukowana, a przy następnym wydruku pokazywany jest już numer „2”;
- program liczy wydruki danego dokumentu, niezależnie od ilości kopii, pущzone do kolejki - nie sprawdza, czy cały wydruk wydrukowano na drukarce, czy ktoś ją wyłączył, ponieważ jest to praktycznie technicznie niemożliwe; istnieje pewne zastrzeżenie - problem (dla zastosowań praktycznych - nierozwiązywalny, ponieważ rozwiązanie wymaga zakładania blokad pracy o nieznanej z góry długości); kiedy dwie osoby robią wydruk tego samego dokumentu w tej samej sekundzie - może stać się tak, że otrzymają obie wydruk nr „ten sam”; kiedy jedna osoba ogląda wydruk na ekranie i po pewnym czasie go wydrukuje, ktoś wcześniej może wydrukować ten dokument od razu też z tym samym numerem wydruku; jak wiemy, dwie osoby raczej nigdy nie drukują tego samego dokumentu w identycznym czasie; oczywiście, numerowanie wydruków idzie od 1 dla każdego dokumentu, a nie dla wszystkich razem.
- zamówienia dla odbiorcy mogą być drukowane także w postaci faktury
- można program skonfigurować tak, aby w czasie tworzenia przesunięć można było edytować ceny sprzedaży bez konieczności przełączania się na wystawianie paragonów na czas wprowadzania zmian w tych cenach
- można program skonfigurować tak, że jeśli mamy ustawione trzy ceny sprzedaży (to znaczy - oprócz standardowej pole o pierwotnej funkcjonalności drugiej dodatkowej grupy towarowej i pole „miejsca w magazynie” przeddefiniowaliśmy w konfiguracji na dodatkowe ceny - nazwijmy je odpowiednio „ceną hurtową” i „ceną detaliczną”), w opcji wprowadzania towarów na dokument, kiedy obrabiamy dokument, dla którego wiodące są ceny sprzedaży, zamiast ceny zakupu widzimy cenę „hurtową”; jeśli cena hurtowa jest akurat ustawiona, jako cena, w której wystawiamy dokument, zamiast ceny zakupu widzimy cenę „detaliczną”
- jeśli wykorzystywane są trzy ceny sprzedaży możliwe do skonfigurowania w MAGPX, to można ustawić program tak, aby zamiast ceny zakupu pokazywał cenę, która wpisuje się do pola nazywanego przy początkowej instalacji programu „2-dod.gr.tow.”
- można „wprost” w zestawieniu stanów uzyskać listę stanów na koniec danego dnia (dotąd trzeba było takie stany wyliczać analizą obrotów towarowych); kiedy podczas robienia takiego zestawienia program pokazuje liczniki postępu na białym tle, oznacza to, że dane obrabianego w tej chwili magazynu blokowane są dla innych użytkowników do zapisu, aby ochronić robiącego zestawienie przed przekłamaniami powstającymi na skutek przemieszczania się danych w bazie
- zamówienia naszych odbiorców mogą być drukowane opcjonalnie - albo „wystawiającym” dokument jest magazyn, w którym stworzono zamówienie (wtedy „odbierającym” będzie kontrahent), albo „wystawiającym” może być kontrahent z tego zamówienia i wtedy „odbierającym” będzie magazyn;
w tej drugiej opcji należy ewentualnie, o ile mamy włączoną opcję używania dla kontrahentów danych korespondencyjnych zadbać o to, aby „miastem” do korespondencji dla kontrahentów, dla których wpisywane są ich zamówienia, było miasto wystawiania przez nich dokumentów